

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 8

DZIAŁ URZĘDOWY:	TREŚĆ:	Str.
Poz. 56. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 3 kwietnia 1946 r. o uregulowaniu wolnorynkowego obrotu zbożem i przetworami zbożowymi na terenie województwa		99
„ 57. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 4 kwietnia 1946 r. o uregulowaniu wolnorynkowego przemiału zbóż na terenie województwa		101
„ 58. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 9 kwietnia 1946 r. o jednolitym wypieku chleba		102

DZIAŁ URZĘDOWY

56

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 3 kwietnia 1946 r.

o uregulowaniu wolnorynkowego obrotu zbożem i przetworami zbożowymi na terenie województwa.

W związku z dekretem P. K. W. N. z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 49) oraz w związku z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Sw. Rz. Nr 9 poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Prawo skupu zbóż w obrocie wolnorynkowym posiadają następujące placówki gospodarcze:

- spółdzielnie trudniące się statutowo handlem lub przetwarzaniem zbóż oraz ich filie i placówki lokalne;
- zakłady przetwarzania zbóż „Społem” Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P., Okręg w Poznaniu;
- zakłady przetwarzania zbóż Państwowego Zjednoczenia Przemysłu Młynsko-Piekarnianego, Rejon Poznański;
- placówki lokalne Państwowej Centrali Handlowej, Oddział w Poznaniu;
- firmy prywatne, młynarskie i handlowe, które uzyskają w Urzędzie Wojewódzkim (Wydział Apropowizacji i Handlu) zezwolenia na uprawianie skupu.

2. Powiatowe placówki gospodarcze wymienione w ust. 1 posiadają nieograniczone prawo skupu zbóż:

- z terenu powiatu, w którym mają swą siedzibę;
- od producentów rolnych, którzy całkowicie wypełnili obowiązek świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46, oraz od osób i instytucji, które obowiązkowi temu nie podlegają lub zostały od niego zwolnione.

3. Dokonywanie skupu z terenu innych powiatów wymaga zgody odnośnych starostów.

§ 2.

Dokonywanie skupu mąki i innych przetworów zbożowych dla celów handlowych od producentów rolnych jest wzbronione.

§ 3.

Powiatowe placówki gospodarcze wymienione w § 1 ust. 1 posiadają prawo zbywania zbóż:

- producentom rolnym na terenie swego powiatu na zaspokojenie potrzeb gospodarstwa rolnego;
- czynnym na terenie powiatu kaszarniom, płatkarniom i palarniom kawy;
- innym powiatowym placówkom gospodarczym spośród wymienionych w § 1 ust. 1 mającym swą siedzibę na terenie powiatu;
- „Społem” Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P., Okręg w Poznaniu;
- Zrzeszeniu Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej, Oddział w Poznaniu;
- Państwowej Centrali Handlowej, Oddział w Poznaniu;
- Państwowemu Zjednoczeniu Przemysłu Młynsko-Piekarnianego, Rejon Poznański,

- h) firmom prywatnym branży zbożowej, które uzyskają w Urzędzie Wojewódzkim Poznańskim (Wydział Apropowizacji i Handlu) zezwolenia na uprawianie handlu zbożem i przetworami zbożowymi w skali wojewódzkiej;
- i) Polskiej Spółdzielni Nasiennej, Spółdzielni Rolniczo-Handlowej z o. u. w Poznaniu — wyłącznie selekcyjnych zbóż nasiennych.

§ 4.

Powiatowe placówki gospodarcze wymienione w § 1 ust. 1, oraz w § 3 punkt b) posiadają prawo zbywania przetworów zbożowych:

- a) czynnym na terenie powiatu zakładom hurtowej i detalicznej sprzedaży lub rozdziału, takim, jak spółdzielnie spożywców, konsumy, stołówki, hurtownie spożywcze, sklepy (sklepy), piekarnie, cukiernie, jadalnie, szpitale, bursy — w ilościach nie przekraczających zwykłego zapotrzebowania;
- b) placówkom gospodarczym wymienionym w § 3 punkty c)—h);
- c) firmom prywatnym branży spożywczej, które uzyskają w Urzędzie Wojewódzkim Poznańskim (Wydział Apropowizacji i Handlu) zezwolenia na uprawianie handlu przetworami zbożowymi w skali wojewódzkiej.

§ 5.

Nabywanie zbóż i przetworów zbożowych przez powiatowe placówki gospodarcze, wymienione w § 1 ust. 1, w § 3 punkt b) oraz w § 4 punkt a) poza terenem powiatu w celu uzupełnienia miejscowego zapotrzebowania odbywać się może wyłącznie w wojewódzkich placówkach gospodarczych wymienionych w § 3 punkty d)—h) oraz w § 4 punkt c) lub za ich pośrednictwem.

§ 6.

1. Wywóz zbóż lub przetworów zbożowych z powiatu wymaga zezwolenia:

- a) właściwego starosty na przesyłki w obrocie wewnętrznym województwa (z jednego powiatu do drugiego);
- b) Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego (Wydział Apropowizacji i Handlu) na przesyłki poza teren województwa.

2. Zezwolenie na wywóz zbóż i przetworów zbożowych poza teren województwa uzyskać mogą zasadniczo tylko wojewódzkie placówki gospodarcze wymienione w § 3, punkt d)—i).

3. Drobny wywóz mąki, kaszy lub płatków w ilościach nie przekraczających 20 kg, zezwoleń nie wymaga.

§ 7.

1. Placówki gospodarcze uprawnione do handlu zbożem i przetworami zbożowymi obowiązane są do prowadzenia prawidłowych lub uproszczonych ksiąg handlowych.

2. Opóźnienia w księgowaniu nie mogą przekraczać trzech dni od daty zaszłości gospodarczej.

§ 8.

Przy wszelkim zbywaniu zboża lub przetworów zbożowych placówki gospodarcze obowiązane są wystawiać rachunki, niezależnie od jakichkolwiek innych dowodów pisemnych.

§ 9.

1. Powiatowe placówki gospodarcze wymienione w § 1 ust. 1 oraz w § 3 punkt b) obowiązane są składać w dniach 1 i 16 każdego miesiąca, w referatach apropowizacji i handlu właściwych terytorialnie starostw powiatowych (na terenie m. Poznania w Zarządzie Miejskim, Wydział Apropowizacji i Handlu), sprawozdania ilościowe z wolnorynkowego obrotu za ubiegły okres, wykazujące następujące dane dla każdego gatunku zbóż i przetworów zbożowych:

- a) zapas początkowy;
- b) przychody ze skupu (§ 1 ust. 2 i 3);
- c) przychody z zakupu od innych placówek gospodarczych w powiecie (§ 3 punkt b i c);
- d) przychody z zakupu od wojewódzkich placówek gospodarczych (§ 5);
- e) rozchód ze sprzedaży producentom rolnym (§ 3 punkt a);
- f) rozchód ze sprzedaży miejscowej na cele handlowe (§ 3 punkt b i c § 4 punkt a);
- g) rozchód ze sprzedaży wojewódzkim placówkom gospodarczym (§ 3 punkt d—i oraz § 4 punkt c);
- h) zapas końcowy.

2. Wojewódzkie placówki gospodarcze wymienione w § 3 punkt d—i, oraz w § 4 punkt c składają ze swoich obrotów sprawozdania Urzędowi Wojewódzkiemu Poznańskiemu (Wydział Apropowizacji i Handlu).

3. Towary w drodze obejmuje sprowadzeniem nabywca.

§ 10.

Naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karze według postanowień art. 11 dekretu z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 49) oraz postanowień art. 17 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 300).

§ 11.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze województwa z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

2. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem zezwolenia i zwolnienia wydane na terenie województwa.

3. Firmy prywatne ubiegające się o uzyskanie zezwolenia na uprawianie skupu i handlu miejscowego względnie handlu w skali wojewódzkiej winny w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia złożyć w Urzędzie Wojewódzkim Poznańskim (Wydział Apropowizacji i Handlu) stosowne wnioski, zaopa-

trzone opinią właściwego starosty. Firmy prywatne, które uzyskały takie zezwolenia przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, winny przedłożyć je w tym samym terminie do zatwierdzenia.

Wojewoda:

(—) Mgr J. Grosicki,
Wicewojewoda.

57

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 4 kwietnia 1946 r.

o uregulowaniu wolnorynkowego przemiału zbóż na terenie województwa.

W związku z dekretem P. K. W. N. z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 49) oraz w związku z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzec. Nr 9 poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1.

Prawo wolnorynkowego przemiału zbóż zasadniczo posiadają:

- a) placówki gospodarcze, wymienione w § 1 ust. (1) oraz w § 3 punkty d) — h) rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 3 kwietnia 1946 r. o uregulowaniu wolnorynkowego obrotu zbożem i przetworami zbożowymi na terenie województwa (Pozn. Dz. Wojew. Nr 8 poz. 56), bez ograniczenia;
- b) użytkownicy młynów (właściciele, dzierżawcy, zarządcy itp.), nie posiadający prawa skupu zbóż, do ilości zboża zebranego z tytułu wynagrodzenia za przemiał oraz zboża pochodzącego z własnego gospodarstwa rolnego.

§ 2.

Prawo wolnorynkowego przemiału zbóż uzyskać mogą:

- a) użytkownicy gospodarstw rolnych (właściciele, dzierżawcy, parcelanci, osadnicy i inni posiadacze) do ilości po 20 kg zboża miesięcznie na osobę, licząc użytkownika, członków rodziny i pracowników pozostających na jego utrzymaniu;
- b) pracownicy gospodarstw rolnych, pobierający wynagrodzenie za pracę w zbożu, do ilości po 20 kg zboża miesięcznie na osobę, licząc pracownika i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;
- c) urzędy, instytucje i zakłady pracy, zapatrujące swoich pracowników w produkty zbożowe, pochodzące z prowadzonych we własnym zarządzie gospodarstw rolnych, do ilości odpowiadającej zapotrzebowaniu mąki na te cele.

§ 3.

- (1) Użytkownicy i pracownicy gospodarstw rolnych (§ 2 punkty a) i b) uzyskują prawo przemiału zbóż na podstawie kart przemiałowych, wydawanych przez właściwe zarządy gminne.
- (2) Urzędy, instytucje i zakłady pracy wymienione w § 2 punkt c) uzyskują prawo przemiału zbóż na podstawie zezwoleń wydawanych przez właściwe starostwa.

§ 4.

- (1) Karta przemiałowa winna zawierać:
 - a) oznaczenie zarządu gminnego wystawiającego kartę;
 - b) datę wystawienia i numer ewidencyjny karty;
 - c) nazwę i adres młyna, który ma dokonać przemiału;
 - d) nazwisko i imię uprawnionego do przemiału oraz jego adres;
 - e) ilość osób pozostających na jego utrzymaniu;
 - f) ilość i rodzaj zboża zwolnionego do przemiału;
 - g) odcisk pieczęci zarządu gminnego i podpis pracownika upoważnionego do wydawania kart;
 - h) miejsce na wykazanie przez młyn ilości i rodzaju zboża dostarczonego do przemiału;
 - i) miejsce na wykazanie dokonanych przez młyn potrąceń w zbożu i pobranych opłat w gotówce;
 - j) miejsce na wykazanie ilości i rodzajów produktów przemiałowych wydanych przez młyn uprawnionemu do przemiału;
 - k) miejsce na datę;
 - l) miejsce na stwierdzenie przez uprawnionego do przemiału prawdziwości danych wpisanych przez młyn pod punktami h) — k) i jego podpis.
- (2) Karta przemiałowa (§ 3 ust. 1) jest imienna i nieprzenośna.

(3) Karta przemiałowa może być zrealizowana tylko w tym miesiącu, w którym została wystawiona, a niewykorzystana przy przemiale ilość zboża nie może być z jednego miesiąca przeniesiona na miesiące następne.

(4) Karta przemiałowa może być zrealizowana tylko przez ten młyn, na który została wydana.

§ 5.

Opłaty pobierane przez zarządy gminne przy wydawaniu kart przemiałowych nie mogą przekraczać 5,— zł.

§ 6.

Młyn nie odmówi przemielenia na kartę przemiałową większej ilości zboża, o ile nadwyżka nie przekroczy połowy ilości wykazanej w karcie.

§ 7.

(1) Przy wszelkich przemiałach objętych niniejszym rozporządzeniem młyny obowiązane są potrącać odsyp na rzecz Państwa w wysokości 6% ogólnej wagi zboża.

(2) Ilości odsypów na rzecz Państwa podlegają zgłoszeniu w trybie przewidzianym § 10 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1945 r. o warunkach przemiału zbóż i o maksymalnych opłatach przemiałowych (Dz. Sw. Rzec. Nr 22 poz. 61).

§ 8.

(1) Ustala się następujące wynagrodzenia przemiałowe na rzecz przedsiębiorstw młynarskich:

- a) przy przemiałach dla pracowników rolnych ilości wykazanych w kartach przemiałowych (§ 4 ust. (1) punkt f), tylko w gotówce: 22,— zł od 100 kg żyta lub jęczmienia i 30,— zł od 100 kg pszenicy;
- b) przy przemiałach dla użytkowników gospodarstw rolnych ilości wykazanych w kartach przemiałowych (§ 4 ust. (1) punkt f), w gotówce: 22,— zł od 100 kg żyta lub jęczmienia i 30,— zł od 100 kg pszenicy oraz w naturze: 3% oddanego przemiału zboża;
- c) przy wszelkich innych przemiałach wolnorynkowych, tylko w naturze: 10% oddanego do przemiału żyta lub jęczmienia i 7% pszenicy.

(2) Niezależnie od wynagrodzenia za przemiał dopuszczalne jest potrącenie na rozkurz nie przekraczające 4% ilości oddanego do przemiału zboża.

(3) Pobieranie jakichkolwiek innych opłat w gotówce lub naturze jest wzbronione.

§ 9.

Wszelkie produkty przemiałowe, nie wyłączając otrąb, łusek i innych odpadków, stanowią własność uprawnionego do przemiału.

§ 10.

(1) W księdze przemiałów, prowadzonej przez przedsiębiorstwo młynarskie stosownie do postanowień § 15 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1945 r. o warunkach przemiału zbóż i o maksymalnych opłatach przemiałowych (Dz. Sw. Rzec. Nr 22 poz. 61), należy w związku z postanowieniami niniejszego rozporządzenia wykazać oddzielnie:

- a) przemiały na karty przemiałowe ilości wykazanych w kartach (§ 2 punkt a) i b) niniejszego rozporządzenia);
- b) przemiały dokonane na podstawie zezwoleń powiatowych władz administracji ogólnej (§ 2 punkt c) rozporządzenia);
- c) wszelkie pozostałe przemiały dokonywane na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia.

(2) Karty przemiałowe i zezwolenia starostw powiatowych są dowodami, które przedsiębiorstwa młynarskie zobowiązane są przechowywać w swoich księgach.

§ 11.

Naruszenie postanowień niniejszego rozporządzenia będzie karane na podstawie i w trybie 11 dekretu P. K. W. N. z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9 poz. 49).

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszelkie rozporządzenia i zarządzenia wojewódzkie sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Wojewoda:

(—) Mgr J. Grosicki,
Wicewojewoda.

58

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 9 kwietnia 1946 r.

o jednolitym wypieku chleba.

W związku z dekretem P. K. W. N. z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Na obszarze Województwa Poznańskiego wprowadza się jednolity wypiek chleba kartkowego i wolnorynkowego z mąki żytnio-jęczmiennej wymieszanej według stosunku: na 100 jednostek mąki żytniej 80%, 15 jednostek mąki jęczmiennej 70%.

2. Wypiek chleba kartkowego i wolnorynkowego z innego rodzaju mąki jest wzbroniony.

§ 2.

Wymieszania mąki żytniej z jęczmienną dokonują zakłady wypieku chleba.

§ 3.

Zakłady wypieku chleba obowiązane są nabywać równocześnie z mąką żytnią mąkę jęczmienną według stosunku określonego w § 1.

§ 4.

Naruszenie postanowień niniejszego rozporządzenia będzie karane na podstawie i w trybie art. 11 dekretu P. K. W. N. z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49).

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 1946 r.

Wojewoda:

(—) Mgr J. Grosicki,
Wicewojewoda.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwufamowy 20,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 4,— zł; prenumerata za miesiąc kwiecień 1946 r. 35,— zł. Cena niniejszego egzemplarza 7,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.